

IVADAS

Hiu-ga? Hju-gah? Her-guh? Ne taip svarbu, kaip ištarosite ar net kaip apibūdinsite hygge. Vienas didžiausių mūsų laikų filosofų Mikė Pūkuotukas, paklaustas, kaip jis apibūdina meilę, atsakė: „Aš jos neapibūdinu, aš ją jaučiu.“

Vis dėlto apibūdinti ir ištarti *hygge* yra lengviausias dalykas. Daug sunkiau paaškinti, kas tiksliai tai yra. Žodžiu *hygge* vadinama viskas, pradedant „menu kurti intymumą“, „sielos jaukumu“ bei „apmaudo nejautimu“ ir baigiant „malonumu, kurį suteikia raminantys dalykai“, „dvasine bendryste“ bei mano mėgstamiausiu „kakavos gérimu prie žvakių šviesos“.

Hygge labiau apibūdina nuotaikas ir patyrimus nei konkrečius dalykus. Jis reiškia buvimą su žmonėmis, kuriuos mylime. Namų jaukumą. Jausmą, kad esame saugūs, apsaugoti nuo pasaulio ir galime sau leisti atsipalauduoti. Galbūt tai nesibaigiantys pokalbiai apie svarbius ir ne tokius svarbius dalykus jūsų gyvenime, o gal jaukus sédėjimas tyloje su kitu žmogumi arba tiesiog buvimas su savimi, mėgaujantis arbato puodeliu.

Kažkuri gruodij, prieš pat Kalėdas, savaitgalį praleidau su draugais senoje trobelėje. Visą kraštovaizdį dengiantis sniegas nušvietė trumpiausią metų dieną. Kai ketvirtą valandą po pietų saulė nusileido, pasislėpdama nuo mūsų septyniolikai valandų, suėjome į trobelę ir užsikūrėme židinį.

Išvarginti ilgos kelionės pésčiomis, apsnūdė sédėjome pusračiu aplink židinį, vilkėdami storais megztiniais ir mūvédami vilnonėmis kojinėmis. Tylą drumstė tik ant ugnies kunkuliuojantis troškinys ir spragsinčios žarijos, retkarčiais kas nors gurkštelėdavo karšto vyno. Staiga vienas iš mano draugų retoriškai paklausė:

— Ar galėtų būti dar jaukiau?

— Taip, — po minutėlės atsakė viena mergina. — Jei lauke siautėtų audra.

Pritardami jai linktelėjome.